

Lagspiller – og vakthund:

Solfrid Lillebø

: Nina Strand

«Som brukerrepresentant ved psykiatrisenteret opplever jeg å ha reell innflytelse og å bli lyttet til. Det gir mye glede. Men det krever sitt, og jeg bruker mye tid på å sette meg inn i systemet, i lover og forskrifter.»

FOTO: GURO WAKSVIK/MENTAL HELSE

Jeg har selv opplevd tvang, og mener at vi må finne andre løsninger. Som medlem av fylkeslaget av Mental helse får jeg telefoner fra hele landet. Svært mange handler om tvang og om manglende hjelp i kommunen. I Mental helse har jeg fått kurs i brukermedvirkning. Så har jeg gått på forskerskole i Bergen, og er nå medforsker i en undersøkelse om bipolar lidelse. Jeg vil ha regi i mitt eget liv, og bestemte selv hvem som skulle være med i min ansvarsgruppe: mannen min, fastlegen, psykiateren, kontakten på dagposten og psykiatrisk sykepleier i kommunen. De hjelper meg slik jeg vil bli hjulpet. Dagposten her ved senteret betyr alt. Jeg bor hjemme, men får være aktiv her i trygge omgivelser. Nå arrangerer de kurs om salutogenese. Vi lærer å legge merke til det vi mestrer. Spennende og utfordrende.

SERIE: TVANG I PSYKISK HELSEVERN

- Det er ti år siden Lov om psykisk helsevern åpnet for at spesialister i klinisk psykologi kunne stå ansvarlig for vedtak om tvang i psykisk helsevern
- En finner store geografiske variasjoner i bruk av tvang i Norge, og tvangsbruken her til lands ser ut til å ligge høyt sammenlignet med andre land i Europa
- Et utvalg nedsatt av Regjeringen har gjennomgått lovverket for tvang i psykisk helsevern, og leverte sin innstilling i juni (se intervju med utvalgslederen i julinummeret)
- Politikere, helsemyndigheter og brukerorganisasjoner legger nå sterk vekt på å få ned antall tvangsinnleggelse og bruk av tvangsmidler i psykisk helsevern
- Mange fagmiljøer omkring i landet jobber med å redusere bruken av tvang (se intervjuet med Reidun Norvoll her, og reportasje i juninummeret)

Tips oss: nina@psykologforeningen.no